

Promoció i política lingüística: estratègies universitàries

Participants: Ignasi Casadesús (XVU), M. Àngels Aracil (UA), Rosa Esteve (UA), Ferran Isabel (UA), Faust Ripoll (UA), Maties Segura (UJI), Alfons Esteve (UV), Rafa Ramos (UV), Vicent Sanchis (UV), Carolina Bastida (Univ. Andorra), Jordi Bofarull (URV), Pilar Murtra (Univ. Vic), Josep Cortés (UPV).

El debat va girar al voltant dels punts següents:

1. Anàlisi de les principals eines de política lingüística de cada universitat com a punt de partida: 16 universitats tenen en l'estatut el català com a llengua pròpia, la resta com a dret; 13 incorporen a l'Estatut la potenciació del català; presència del català en els plans estratègics; 4 universitats disposen de reglaments d'usos lingüístics; 12 universitats, de plans de política lingüística; existència de comissions de política lingüística, de plans d'increment o de multilingüisme de la docència, etc.

2. Importància de la implicació del Rectorat, com també de la visibilització i centralització de la responsabilitat de la política lingüística per a facilitar la presa de decisions i accions. En aquest sentit, l'establiment i l'aplicació de mesures concretes i avaluable és el substitut necessari del voluntarisme o de les declaracions d'intencions benintencionades que, de vegades, trobem en els àmbits de la promoció i la política lingüística universitària.

3. Paper fonamental dels òrgans tècnics d'aplicació de la política lingüística. Els serveis lingüístics no actuem només com a agents tècnics, sinó sovint com a impulsors de les línies principals de política lingüística. Cal recordar que on no hi ha serveis lingüístics, no hi ha avanços en la política lingüística.

4. L'objectiu principal de les accions de política lingüística és la docència. A hores d'ara, s'ha arribat a uns límits d'increment de la docència en català en el conjunt de les universitats. Per a capgirar la situació s'hi van apuntar dues línies complementàries:

(i) la utilitat al País Valencià del concepte d'*igualtat lingüística*, que apareix entre les conclusions de l'[estudi](#) sobre usos lingüístics fet per les universitats públiques valencianes amb el suport de l'AVL, i que ha servit de fonament d'un seguit de mesures que han comportat un increment significatiu de la docència en català a la Universitat de València

(ii) la definició del paper de cada llengua en els àmbits universitaris –per exemple, amb el reforçament del català en els graus i el protagonisme de l'anglès en altres contextos com ara els màsters– o l'aplicació del *multilingüisme autocentrat* –és a dir, un multilingüisme que parteix del coneixement de les dues llengües oficials per a sumar terceres llengües, tot recolzant-se en la pròpia identitat i reforçant-la